

Coptic Orthodox Patriarchate
His Holiness Pope Tawadros II
Pope of Alexandria and
Patriarch of the See of St. Mark
The Papal Center

بطيركية الأقباط الأرثوذكس
قداسة البابا الأنبا تواضروس الثاني
بابا الأسكندرية
وبطيرك الكرازة المرقسية
المقر البابوي

222 Ramses St., Abbaseya, Cairo, Egypt

Παυταδρος

222 شارع رمسيس ، العباسية ، القاهرة ، مصر

Tel: 024822580

Fax: 0235365880

email: office@popetawadros.org

تليفون: 024822580 فاكس: 0235365880

Greek – Resurrection 2026

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἰς Θεός. Ἀμήν.

Χριστός Ανέστη... Ἀληθώς Ανέστη. Ὁ Χριστός Ανέστη... Ἀληθώς Ανέστη.

Σας συγχαίρω, αγαπημένοι μου, σε όλες τις Εκκλησίες μας, στις Κοπτικές Ορθόδοξες μονές μας σε ολόκληρο τον κόσμο, για την ένδοξη εορτή της Αναστάσεως του παρόντος έτους, 2026. Συγχαίρω τους Πατέρες: τους Μητροπολίτες, τους Επισκόπους, τους Ηγούμενους, και τους πρεσβυτέρους· καθώς και τους διακόνους και τους άρχοντες, συγχαίρω τους νέους και τους διακόνους της Εκκλησίας, συγχαίρω μικρούς και μεγάλους, συγχαίρω κάθε χριστιανική οικογένεια που διακονεί σε κάθε Κοπτική Ορθόδοξη διακονία μέσα στις εκκλησίες μας, στις μονές μας, και στις επισκοπές μας, συγχαίρω όλους σας για την εορτή της Αναστάσεως. Αυτή η εορτή, που είναι η χαρά των χαρών μας και η εορτή των εορτών μας, είναι πράγματι το θεμέλιο της χριστιανικής μας πίστεως. Διότι, αν δεν υπήρχε η Ανάσταση του Χριστού, δεν θα εορτάζαμε τον Χριστό ως Σωτήρα και Λυτρωτή όλης της ανθρωπότητας.

Ζούμε σε καιρό γεμάτο από συγκρούσεις και πολέμους, συγκρούσεις που καταστρέφουν λαούς και έθνη και επηρεάζουν τη ζωή ατόμων και κοινοτήτων, αγγίζοντας κάθε σπίτι σε κάθε τόπο του κόσμου. Γι' αυτό, με την Ανάσταση του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, αναζητούμε εκείνο που μας λείπει· διότι σήμερα λείπει από τον κόσμο η ελπίδα. Πώς μπορεί ο άνθρωπος να έχει ελπίδα; Πώς μπορεί να βρει ελπίδα σε αυτή τη ζωή, η οποία είναι γεμάτη με ανησυχητικές ειδήσεις κάθε πρωί και κάθε βράδυ; Αυτή την ελπίδα την αναζητούμε στην Ανάσταση του Κυρίου Χριστού, και θεωρούμε ότι η Ανάσταση είναι μήνυμα ελπίδας για τον καθένα από εμάς, για κάθε άνθρωπο που χαίρεται με την πίστη του στο πρόσωπο του Κυρίου Ιησού Χριστού.

Όταν αναζητούμε αυτή την ελπίδα, βρίσκουμε τρεις διαστάσεις που μας διδάσκουν πώς να ζούμε με την ελπίδα που βρίσκεται στην Ανάσταση του Κυρίου Χριστού.

Στην Ανάσταση του Κυρίου Χριστού, πρώτον, καλούμαστε να φέρουμε την ελπίδα. Ο άνθρωπος που ανασταίνεται μαζί με τον Χριστό γίνεται φορέας ελπίδας στον λόγο του, στη ζωή του, στην έκφρασή του, στην οπτική του, στη σκέψη του και στο συναίσθημά του. Φέρει την ελπίδα όταν ατενίζει τον αναστημένο Χριστό και βλέπει ένα ισχυρό μήνυμα: ότι ο κόσμος εξακολουθεί να κυβερνάται από το χέρι του Θεού. Όταν ο Κύριος Χριστός αναστήθηκε τα χαράματα της Κυριακής, οι μυροφόρες γυναίκες πήγαν πολύ πρωί στο μνήμα, απασχολούμενες με το ποιος θα κυλήσει τον λίθο. Αυτό το ερώτημα τις απασχολούσε, σαν να ρωτούσαν: Υπάρχει άραγε ελπίδα σε Αυτόν που πέθανε, σε Αυτόν που σταυρώθηκε πριν από τρεις ημέρες; Υπάρχει ελπίδα; Γι' αυτό, όταν εμφανίσθηκε ο άγγελος σε αυτές τις γυναίκες, τους είπε, «Πηγαίνετε γρήγορα και πείτε στους μαθητές Του». (Ματθ. 28:7) Έτσι έγιναν φορείς του ισχυρού μηνύματος της ελπίδας. Αυτό το μήνυμα μετέβαλε τις γυναίκες από φοβισμένες σε κήρυκες που μετέφεραν το μήνυμα της Αναστάσεως στους μαθητές - και επίσης και σε εμάς.

Η δεύτερη διάσταση είναι η εξής: ο άνθρωπος δεν πρέπει μόνο να είναι φορέας ελπίδας, αλλά και δημιουργός ελπίδας, δηλαδή εκείνος που φυτεύει την ελπίδα στις ψυχές των άλλων. Αυτό μπορεί να γίνει με έναν λόγο ενθαρρύνσεως, με μία πράξη αγάπης, με μία επίσκεψη, ή με ένα τηλεφώνημα - φύτεψε την ελπίδα. Ας είναι όλα σου τα λόγια γεμάτα ελπίδα - ελπίδα για τη ζωή. Οι δύο μαθητές που πορεύονταν προς την Εμμαούς κατευθύνονταν προς το χωριό Εμμαούς, ένα χωριό όχι μακριά από την Ιερουσαλήμ. Καθώς βάδιζαν, εμφανίσθηκε δίπλα τους ένας οδοιπόρος και άρχισε να συνομιλεί μαζί τους, και εκείνοι νόμιζαν πως ήταν ξένος. Συνομιλούσαν μαζί Του, όμως δεν Τον αναγνώριζαν. Όλη τους η συζήτηση ήταν γεμάτη ερωτήματα: Τι είναι αυτό που συνέβη; Τι είναι αυτά τα νέα; Οι μαθητές λένε ότι Εκείνος που σταυρώθηκε αναστήθηκε! Αντιφατικές ειδήσεις έφθαναν σε όλους τους, αλλά όταν αυτός ο ξένος οδοιπόρος πλησίασε και μίλησε μαζί τους, άρχισαν να αισθάνονται κάτι μέσα στις καρδιές τους, χωρίς ακόμη να μπορούν να το εξηγήσουν. Όταν όμως πλησίασαν στον τόπο και Εκείνος άρχισε να κόβει τον άρτο, άνοιξαν τα μάτια τους και είπαν: «Δεν έκαιγε η καρδιά μας μέσα μας;» (Λουκ. 24:32) Αισθάνθηκαν κάτι μέσα στις καρδιές τους, σαν ο Χριστός - αυτός ο άγνωστος οδοιπόρος - να είχε φυτέψει μέσα τους την ελπίδα και να την είχε εδραιώσει στη ζωή τους. Κατά τον ίδιο τρόπο κι εσύ, αγαπητέ, δημιούργησε ελπίδα μέσα στην οικογένειά σου, με τη σύζυγό σου, με τον σύζυγό σου, με τους γιους και τις θυγατέρες σας. Κι εσύ, κατηχητή, σε όλα τα επίπεδα της κατηχήσεως, κι εσύ, ιερέα, όταν δοακονείς, όταν κηρύττεις, όταν επισκέπτεσαι σπίτια και όταν φροντίζεις τους άλλους - δημιούργησε ελπίδα. Μην συμμετέχεις στον λόγο εκείνων που μιλούν μόνο για θλίψεις, συγκρούσεις και ειδήσεις: αντί γι' αυτό, δημιούργησε ελπίδα.

Λοιπόν: πρώτον, να είσαι φορέας ελπίδας. Δεύτερον, να είσαι δημιουργός ελπίδας.

Και τρίτον, να είσαι κήρυκας ελπίδας.

Διότι το κήρυγμα, στη βάση του, είναι η μετάδοση του μηνύματος της χαράς - της Αναστάσεως του Χριστού. Η λέξη «Ευαγγέλιο» σημαίνει χαρμόσυνη αγγελία - ευφρόσυνο μήνυμα, ή, όπως λέμε στα αγγλικά, «good news», μήνυμα που μεταφέρει ελπίδα μέσω της Αναστάσεως του Χριστού. Αφού δημιουργήσεις ελπίδα σε όσους είναι γύρω σου, να γίνεις κήρυκας ελπίδας προς κάθε άνθρωπο σε ολόκληρο τον κόσμο. Οι μαθητές ήταν πολύ φοβισμένοι και το υπερώο ήταν κλεισμένο, καλά ασφαλισμένο, και ο φόβος τους είχε κυριεύσει, αλλά όταν ο Χριστός εμφανίστηκε ανάμεσά τους και τους είπε, «Ειρήνη υμίν», τότε οι μαθητές χάρηκαν όταν είδαν τον Κύριο, όπως διαβάζουμε στο Ευαγγέλιο (Ιω. 20:20). Αυτή ήταν η ωραία εικόνα. Οι μαθητές που ήταν φοβισμένοι μετά τον Σταυρό, όταν ο Χριστός εμφανίστηκε σε αυτούς και τους έδωσε ειρήνη, έλαβαν αυτή την ειρήνη και μετέδιδαν τη χαρά και την ελπίδα σε όλο τον κόσμο, γινόμενοι κήρυκες σε όλα τα έθνη. Ο Χριστός τους είπε: «Πορευθέντες εις τον κόσμον άπαντα, κηρύξατε το Ευαγγέλιον πάση τη κτίσει». Έτσι οι μαθητές έγιναν φορείς ελπίδας. Όταν βγήκαν από την Ιερουσαλήμ μετά την κάθοδο του Αγίου Πνεύματος και μετά την Ανάληψη του Κυρίου Ιησού Χριστού, έγιναν κήρυκες, Και αυτή η κήρυξη είναι η παρουσίαση του αναστημένου Χριστού σε κάθε άνθρωπο, του Χριστού που σώζει από κάθε αμαρτία, του Χριστού του Λυτρωτή. τον Χριστό τον Σωτήρα που σώζει κάθε άνθρωπο από την πρώτη του αμαρτία, του οποίου το αίμα καθαρίζει κάθε αμαρτία στη ζωή κάθε ανθρώπου.

Συμπερασματικά, αγαπημένοι μου, καθώς εορτάζετε την εορτή της Αναστάσεως, να είστε φορείς αυτής της ελπίδας, δημιουργοί αυτής της ελπίδας, και κήρυκες αυτής της ελπίδας στη ζωή σας. Ας γίνει αυτό το πρότυπο ολόκληρης της ζωής σας - η χαρά της Αναστάσεως.

Προσευχόμαστε για όλους, παντού, ώστε να χαρούν την Ανάσταση του Κυρίου Χριστού - όχι απλώς ως είδηση, αλλά ως πραγματικό βίωμα. Όπως λέμε στην Μεσονυκτική Δοξολογία: «Εγερθήτε, ω υιοί του φωτός, ας υμνήσωμεν τον Κύριον των δυνάμεων». Οι υιοί του φωτός είναι οι υιοί της Αναστάσεως. Για μία ακόμη φορά εκφράζω τα συγχαρητήριά μου σε όλους τους αγαπημένους στις Κοπτικές Εκκλησίες μας που εορτάζουν σήμερα την εορτή της Αναστάσεως. Συγχαίρω όλους και προσευχόμαστε να γεμίσει ο κόσμος με ένα μήνυμα ειρήνης, ένα μήνυμα αγάπης και ένα μήνυμα ελπίδας. Προσευχόμαστε ο Θεός να φυλάξει κάθε τόπο από το κακό και τους πολέμους, και να χαρίσει δύναμη, σοφία, διάκριση, και σώφρονα κρίση σε κάθε υπεύθυνο σε κάθε τόπο.

Σας στέλνουμε την αγάπη μας και τα συγχαρητήριά μας από τη γη της Αιγύπτου, από τον Καθεδρικό Ναό του Αγίου Μάρκου στην Αμπασσία του Καΐρου. Σας μεταφέρουμε την αγάπη όλων εδώ στην Αίγυπτο και σε ολόκληρο τον θρόνο του Αγίου Μάρκου.

Χριστός Ανέστη... Αληθώς Ανέστη. Ο Χριστός Ανέστη... Αληθώς Ανέστη.

Γαμαλιήλ II